

HISTORICI EN HUN JOBS

GESCHIEDENIS, WAT DOE JE DAARMEE?

INHOUD

"Geschiedenis, wat doe je daarmee?"	2
Dat historici na hun studies werk vinden, dat staat vast	3
Sofie Veramme	6
Heleen Debeuckelaere	8
Harko Vande Loock	10
Elke Decruynaere	12
Ruben Cassiman	14
Marijn Van Laere	16
Tieneke Van de Velde	18
Annelies Nevejans	20
Bouke Billiet	22

HISTORICI EN HUN JOBS

"GESCHIEDENIS, WAT DOE JE DAARMEE?"

Wanneer je voor geschiedenis kiest, zal je die vraag geregeld horen. Op familiefestjes, bij vrienden die rechten of geneeskunde studeren, door bezorgde ouders... Veel studenten geschiedenis vragen zich dit ook wel eens zélf af. Waar leidt dat historisch inzicht naar toe? Zal ik wel werk vinden wanneer ik mijn diploma behaald heb? En zo ja: wat voor werk dan?

In deze brochure brengen we statistische gegevens over de loopbaantrajecten van historici samen met interviews met historici die inspirerende jobs hebben. Negen alumni

in de geschiedenis leggen uit hoe ze na hun studies werk hebben gevonden en welke vaardigheden ze uit hun opleiding meegenomen hebben. Met een kritische blik kijken ze terug op hun eigen studie jaren: wat is hen bijgebleven? En wat moeten de historici van de toekomst weten over hun vak?

Laat je inspireren, aanmoedigen, en overtuigen. Want als hier één conclusie uit te trekken valt, dan is het wel dat historisch denken vandaag relevanter is dan ooit.

DAT HISTORICI NA HUN STUDIES WERK VINDEN, DAT STAAT VAST

Gediplomeerde historici vinden we in tal van beroepen. Ze bouwen als politici mee aan de toekomst, leiden in het middelbaar onderwijs kritische burgers op, en werken in de privé-sector aan digitale transitie of als uitbaters van horeca-zaken. Gewapend met historische kennis en een kritische blik, werken ze mee aan de toekomst.

NA DE STUDIES AAN HET WERK

Dat historici na hun studies werk vinden, dat staat dus vast. Een bevraging van afgestudeerde historici stelde vast dat 97% van de afgestudeerden momenteel aan het werk is.¹ Historici vinden die jobs overigens ook kort na hun afstuderen: 91% van de historici die in de laatste tien jaar afgestudeerden vond binnen zes maanden een job, waarvan 66% binnen één à twee maanden een job vond.

Belangrijker nog is dat afgestudeerden van de Opleiding Geschiedenis aan de Universiteit Gent hun jobs graag doen. Meer dan negen op tien afgestudeerden geeft aan hun job graag tot zeer graag te doen, en eenzelfde percentage zou het prima vinden om hun huidige baan nog minstens een paar jaar uit te oefenen. Dat betekent dus niet enkel dat de tewerkstelling van alumni met een diploma geschiedenis snor zit, maar dat de jobs die historici uitvoeren ook echt bij hen passen.

97%

VAN DE AFGESTUDEERDEN VINDT BINNEN HET JAAR EEN JOB

91%

VAN DE AFGESTUDEERDE HISTORICI VINDT BINNEN HET HALF JAAR EEN JOB

94%

GEEFT AAN ZIJN OF HAAR JOB GRAAG TE DOEN

¹ Voor de coronacrisis van 2020-2021 was er zelfs maar 2,2% van de afgestudeerden die na één jaar nog niet aan het werk waren. De resultaten waarop we ons hier baseren werden verkregen a.d.h.v. een bevraging uit het voorjaar van 2021 die werd opgesteld door het OSGG, de Oud-Studenten Geschiedenis Universiteit Gent. De resultaten van de enquête lagen in de lijn van eerder gedane bevragingen, en van de bevraging van de Centrale Alumni Dienst van de Universiteit Gent uit 2021. Onze resultaten zijn ook gecross-checkt met de gegevens van de VDAB in hun schoolverlatersrapport van 2021.

ALLERLEI SECTOREN

De plekken waar historici terecht komen, verschillen enorm van persoon tot persoon. Tegelijk is het opvallend dat bepaalde sectoren goed bevolkt worden door historici. Zestien procent van de afgestudeerden komt terecht in het secundair onderwijs en een goede 7,6% vindt werk in het hoger onderwijs. Daarnaast werken historici in musea en de erfgoedsector of in archieven. Samen met historici die een eigen bedrijf runnen als historisch adviseurs, maakt dit een mooie 33,6% die in het “historisch werkveld” terecht komen. Dat betekent dat één op drie historici ook na zijn of haar studies nog dagelijks bezig is met geschiedenis bestuderen, aanleren, of naar een breder publiek communiceren.

Een bepaald idealisme is de doorsnee historicus ook helemaal niet vreemd. Of dat nu rechtstreeks in een politieke partij is of in de socio-culturele of social-profit sector: historici geven duidelijk graag actief vorm aan hoe we onze maatschappij organiseren. Zeker bij de overheid, waar een goede 29,9%

van de afgestudeerden carrière maakt, spelen historici belangrijke rollen als beleidsmakers en managers.

Een derde belangrijke sector waar historici werk vinden – naast die van het “historisch werkveld” en de overheidsadministratie – is die van de privé (22,7%). Daar gaan historici voornamelijk aan de slag in het bedrijfsleven, maar ook in de financiële sector en in vrije beroepen. Enkele historici beginnen ook hun eigen zaak.

**“NIET ENKEL DE
TEWERKSTELLING VAN
ALUMNI MET EEN
DIPLOMA GESCHIEDENIS
ZIT SNOR, MAAR DE JOBS
DIE HISTORICI UITVOEREN
PASSEN OOK ECHT
BIJ HEN.”**

POLITICUS

BIBLIOTHECARIS

CURATOR

BELEIDSMAKER

ONDERZOEKER

JOURNALIST

ARCHIVARIS

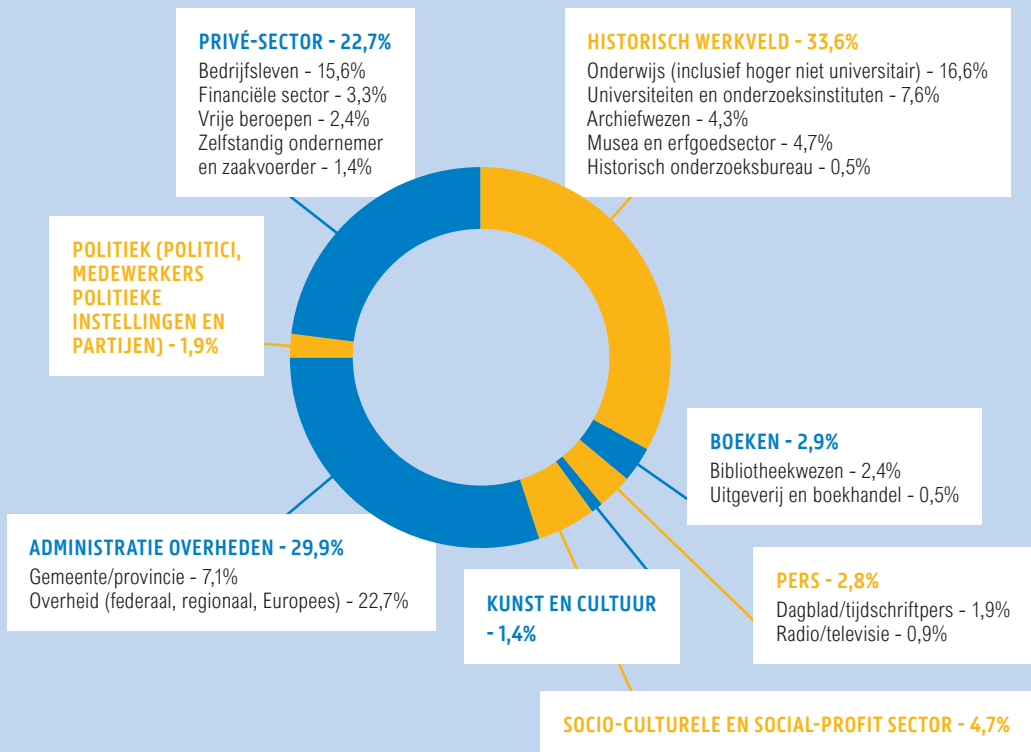
ZELFSTANDIGE

LEERKRACHT

.....

PERSOONLIJKE VERHALEN

Al deze percentages zijn natuurlijk indicatief, want onze gegevens tonen aan dat historici in hun loopbanen wel eens van job durven veranderen. En elke historicus weet dat zaken ook veranderen over de tijd heen!

Om de unieke trajecten van historici te captureren, hebben we in deze brochure ook enkele interviews opgenomen met afgestudeerde geschiedkundigen die een inspirerende job

uitoefenen. We streefden naar diversiteit in onze selectie, maar konden natuurlijk niet alle mogelijke jobs opnemen. Wel geven deze mannen en vrouwen stuk voor stuk tips voor toekomstige studiekeuzers én aan studenten die al met hun opleiding bezig zijn. Twijfel je of geschiedenis iets voor jou is? Weet je nog niet helemaal welk beroep je aantrekt? Wij hopen dat de pagina's die volgen verheldering kunnen brengen.

Naam:

Sofie Veramme

Geboortjaar:

1988

Functiebeschrijving:

Wetenschappelijk medewerker
bij Amsab-ISG en
Openbare Bibliotheek Brugge

Afgestudeerd in:

2010

SOFIE VERAMME

Dag Sofie. Waarom heb je initieel gekozen voor de studie geschiedenis?

Ik was eigenlijk aan het twijfelen tussen taal- en letterkunde en sociologie, maar toen suggereerde iemand om geschiedenis te gaan studeren. Ik won wat meer informatie in over de opleiding en toen was mijn keuze snel gemaakt. Ik heb een grote nieuwsgierigheid naar menselijke verhalen, had geen concrete toekomstvisie en zou vier jaar iets gaan doen wat ik graag deed. Ik had er vertrouwen in dat ik daarna wel iets zou vinden waar ik me met veel plezier in kon smijten.

Je bent dus zonder “droomjob” aan de opleiding begonnen. Waar ben je ondertussen terechtgekomen?

Ik werk momenteel in de erfgoedsector, waar ik twee verschillende projecten combineer. Dat zorgt

voor een fijne afwisseling. Enerzijds werk ik op een project rond het digitaliseren van bouwtekeningen bij Amsab, het Instituut voor Sociale Geschiedenis. Amsab-ISG heeft prachtige bouwtekeningen in de collectie, bijvoorbeeld van de drukkerij van Dagblad Vooruit en van de verschillende volkshuizen. Deze tekeningen geven een mooi beeld van het bouwkundig erfgoed van de socialistische beweging. Door deze tekeningen te digitaliseren en online beschikbaar te maken kan nu iedereen onderzoek uitvoeren op die documenten, zonder dat ze naar het archief hoeven te komen.

Daarnaast werk ik ook voor het Mmonk-project (middeleeuwse monastieke manuscripten). Dat is een groot samenwerkingsproject van de Openbare Bibliotheek Brugge, de Universiteitsbibliotheek Gent, het Grootseminarie Brugge en het Bisdom Gent. We brengen de handschriften van de biblio-

theken van de abdijen Sint-Pieters, Sint-Baafs, Ten Duinen en Ter Doest virtueel weer samen.

Wat neem je mee uit je opleiding geschiedenis in deze jobs?

Door mijn opleiding kan ik de erfgoedobjecten waar ik dagelijks mee bezig ben goed in hun context plaatsen. Dat lukt zowel voor een middeleeuws manuscript als voor een twintigste-eeuwse bouwtekening. Ik ben erg gepassioneerd door wat ik doe: het is ronduit fantastisch om bijvoorbeeld bouwtekeningen te ontdekken waar iemand ook hart en ziel in heeft gelegd. Wanneer je in de middeleeuwse handschriften drolerieën bekijkt [grappige tekeningen in de marges], dan voelt het alsof je op de schouders van reuzen staat. Je ziet iemand die zeven eeuwen geleden bezig is geweest met een spottend tekeningetje!

Doe je je job graag?

Ik vind het geweldig om een schakel te kunnen zijn in het bewaren van dit bijzondere erfgoed. Daarbovenop kan ik het ook nog eens zichtbaar en breed toegankelijk maken. We willen bijvoorbeeld hologrammen maken van middeleeuwse illustraties, om met afbeeldingen van draakjes de handschriften bekender te maken bij het bredere publiek. Leuk toch?

Heb je behalve geschiedenis nog andere diploma's behaald?

Ik behaalde na mijn diploma geschiedenis een diploma informatie- en bibliotheekwetenschappen aan de Universiteit Antwerpen. Ik heb even overwogen om archivistiek te studeren, maar ik was tijdens de opleiding geschiedenis vooral in maffe archieven terechtgekomen. Bibliotheken leken me

dynamischer, al is ondertussen dat beeld ook wat bijgesteld (lacht). Nu goed, als je in een leeszaal van een archief zit, is het daar misschien wel een beetje stil, maar eigenlijk geeft dat een verkeerd beeld van de werking van een archief. Achter de schermen gaat het er dynamisch aan toe.

Heb je een leuke studententijd gehad?

Ja, absoluut! Ik wilde niet op Erasmus omdat ik me te hard aan het amuseren was in Gent. Ik heb daar nu wel een beetje spijt van, maar destijds was het heel leuk. Ik was bezig met vrijwilligerswerk en was aan het genieten van het leven in een stad. Er ging een wereld voor mij open. Ik was actief in een studentenvereniging en later ben ik bij 'Wel Jong Niet Hetero' terechtgekomen. Tegenwoordig heet die vereniging 'Wel Jong'. Daar was ik bezig met communicatie. Nadien hebben we een werking opgezet voor mensen van 18 tot 24 jaar. Ik was coördinator, organiseerde kampen en heb heel veel mensen leren kennen op die manier. Als ik erop terugkijk kan ik zeggen dat ik echt alles uit mijn studententijd heb gehaald (lacht).

Wat is jouw advies voor achttien-jarigen die twifelen over hun studiekeuze en over hun toekomstplannen?

Je hoeft als achttienjarige nog geen concreet plan te hebben. Je mag gerust nog wat dingen uitproberen en verkennen wat je al dan niet ligt. Als je iets graag doet, dan doe je het ook goed. Je vindt je eigenlijke weg dan wel, ook als het niet gemakkelijk is. Ik ben uiteindelijk wel tevreden met mijn eigen professioneel pad. Ik heb wat moeten zoeken, maar goed overeenkomen met je collega's en bezig kunnen zijn met iets wat je boeit, dat zijn de belangrijkste factoren om gelukkig te zijn.

“JE HOEFT ALS ACHTTIENJARIGE NOG GEEN CONCREET PLAN TE HEBBEN. JE MAG GERUST NOG WAT DINGEN UITPROBEREN EN VERKENNEN WAT JE AL DAN NIET LIGT.”

Naam:
Heleen Debeuckelaere

Geboortejaar:
1989

Functiebeschrijving:
Journalist bij De Standaard

Afgestudeerd in:
2014

HELEEN DEBEUCKELAERE

Dag Heleen! Hoe ben jij na je geschiedenisstudie journalist geworden?

Dat is echt hyper-toevallig gebeurd. Na mijn afstuderen had ik geen job en had ik veel tijd. Ik ben toen wat beginnen schrijven voor de buitenlandse blog *Africa is a country*. Dat waren soms langere stukken, maar vooral opiniestukken. Ik merkte dat dat eigenlijk niets voor mij was. Zo opiniëren was erg “in de waan van de dag”, om het zo te zeggen. Tegelijkertijd had ik ook een andere job, eerst voor de Dienst Vreemdelingenzaken van de Federale Overheid en dan voor het Commissariaat voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, maar dat was het toch ook niet voor mij. Op dat moment ben ik dan terug beginnen freelancen, en dan is de bal begin-

nen rollen. Ik heb voor regionaal nieuws gewerkt, en dan gesolliciteerd bij De Standaard.

Doe je je job graag?

Ja, héél graag. Journalisten zijn de historici van de tegenwoordige tijd! (lacht) Nee, serieus, ik zou niets anders willen doen.

Wat is voor jou het belangrijkste element van historisch denken in de journalistiek?

Nieuwsgierigheid: met interesse kijken naar de wereld en vragen wat er aan de hand is. Ik ben nooit het type historica geweest dat zich maandenlang zou toeleggen op één historisch document, maar ik heb wel een wil meegekregen om niet het

verhaal te construeren op voorhand. Het gebeurt wel al te vaak in de geschiedenis of in de journalistiek dat mensen op voorhand al antwoorden hebben op de vragen die ze gaan stellen. Maar ik heb echt geleerd dat het echt zo belangrijk is om altijd open te blijven staan voor nieuwe, verrassende, antwoorden.

Hoe ziet een dag in het leven van een journalist eruit?

Chaotisch. Wij beginnen met een ochtendvergadering waar we bespreken wat er aan de hand is, en verdelen daar de artikels. En dan... doen we gewoon ons ding, trekken we erop uit. Vaak komen we als journalisten niet per se terecht bij mensen tijdens de mooiste momenten van hun leven – het kan soms heel indrukwekkend zijn, zoals bij de overstroming in Wallonië of de hongerstaking van mensen zonder papieren. Maar soms is het ook leuk, natuurlijk. Een verslag dat ik onlangs heb gemaakt ging over de Congo-commissie in het Parlement. Dat was vier uur lang een héél pittige discussie, waar historici “hard tegen onzacht” discussieerden, en dan moest ik ’s avonds nog een deftig artikel schrijven na al die uren debat. Dat was een beetje een atypische dag, want liefst trek ik erop uit om reportages te maken, maar dit was wel echt “geschiedenis in action”. Dat krijg ik niet zo vaak te zien.

Hoe kijk je terug op de opleiding zelf?

Ik had niet de allerbeste tijd: ik was geen al te goede student en zat op een gegeven moment in drie studie jaren tegelijkertijd. Paleografie blééf ik maar meesleuren – dikke miserie. Maar meer fundamenteel vond ik ook weinig aansluiting binnen de opleiding omdat er te weinig aandacht was voor de onderwerpen die ik interessant vond: koloniale geschiedenis, dekolonisatie, ... Ondertussen is dat misschien veranderd, maar toen was dat echt een probleem.

Ben je dan uiteindelijk blij met je studiekeuze?

Ja, ik ben blij dat ik een diploma heb natuurlijk. En ik ben vooral blij dat ik mijn thesis heb geschreven. Ik ben daarvoor drie maanden naar Centraal Afrika geweest, heb veldwerk gedaan, en heb enorm genoten van het schrijfproces zelf. Voor veel mensen is het masterjaar een grote opgave, maar ik vond dat het fijnste deel van de opleiding.

Heb je een tip voor iemand die geschiedenis wil studeren?

Geschiedenis is een studie waar je héél veel kan uithalen als je ze met een zekere speelsheid benadert, denk ik. De wereld gaat niet staan of vallen als jij je les over 800 voor Christus goed kan reproduceren en op het examen kan navertellen wat de prof heeft gezegd. Maar als je verder gaat dan dat, dan kan dit een opleiding zijn die je een beter mens laat zijn – iemand met een eeuwige nieuwsgierigheid naar de rest van de wereld. Leef met een gretigheid naar het verleden, het heden, de toekomst, en laat dat tijdens de opleiding zeker niet los.

**“IK BEN NOOIT HET
TYPE HISTORICA
GEWEEST DAT ZICH
MAANDENLANG ZOU
TOELEGGEN OP 1
HISTORISCH DOCUMENT,
MAAR IK HEB WEL EEN
WIL MEEGEKREGEN OM
NIET HET VERHAAL
TE CONSTRUEREN OP
VOORHAND..”**

Naam:

Harko Vande Loock

Geboortejaar:

1979

Functiebeschrijving:

Leerkracht geschiedenis,
godsdiensdienst en
cultuurwetenschappen,
Sint-Bavohumaniora

Afgestudeerd in:

2004

HARKO VANDE LOOCK

Harko, waar ben jij als historicus terechtgekomen?

Ik heb een paar jaar geleden een carrièreswitch gemaakt en ben vanuit de socio-culturele sector overgestapt naar het middelbaar onderwijs. Je begint in het onderwijs altijd met interim-opdrachten, natuurlijk. Ik gaf de laatste jaren geschiedenis, cultuurwetenschappen en godsdiensdienst. Godsdiensdienst is een erg leuk vak om te geven, het is een heel breed vlak met een grote historische component.

Waar werkte je dan voor je als leerkracht begon?

Voor ik de overstap naar het onderwijs maakte heb ik heel lang in het sociaal-cultureel veld gewerkt. Ik deed daar verschillende jobs: zo werkte ik voor de studentenvakbond (VVS), voor een organisatie die bezig is met het recht op gezondheidszorg, en

zelfs zes jaar in een kerk. Die werkervaringen neem ik nu mee in mijn lesopdracht, zeker die laatste. Binnen het vak godsdiensdienst doe je aan kennisoverdracht, maar is er ook ruimte voor de leerlingen om zichzelf te ontdekken.

Wat is voor jou de meerwaarde van je opleiding in je dagelijks werk?

Als historicus kijk je nooit enkel naar de dingen zoals ze zijn, maar ook hoe ze ontstaan zijn. In het sociaal (cultureel) werk onderzoek je vaak hoe situaties verbeterd kunnen worden. Als je dan kan doorgronden hoe situaties ontstaan zijn, is nadenken over verbetering vaak gemakkelijker.

Het spreekt voor zich dat ik in het onderwijs ook verder bouw op mijn vakkennis, maar eigenlijk vooral door de manier waarop we opgeleid werden.

We worden heel goed getraind om te zoeken naar de kern van de zaak. Als je een heel betoog ziet, gaan historici snel de essentie eruit kunnen distilleren. Dat is heel belangrijk om mee te geven aan een scholier in het middelbaar.

Hoe geef je zo'n kritische vaardigheden juist mee? Anders verwoord: wat voor lessen geef je aan je leerlingen?

Vanaf het vierde middelbaar moeten mijn leerlingen de actualiteit volgen. Ze maken daar dan een toets over of moeten het nieuwsoverzicht van de afgelopen week voor de klas presenteren. Voor hen vergt het vaak oefening en training om hoofd- en bijzaak van elkaar te onderscheiden. Een politiek debat kan bijvoorbeeld weken aanslepen zonder dat er iets beslist wordt. We leren minder aandacht te besteden aan eindeloze discussies en het juist te herkennen wanneer er iets gebeurt dat van belang is. Als historicus ben je erg getraind om te kijken naar de essentie, los van het discours er rond.

Ben je tevreden met je studiekeuze? Had je ook andere studies in gedachten?

Ik heb destijds met volle overtuiging gekozen om geschiedenis te studeren. Ik heb ook niet lang moeten twifelen over mijn studiekeuze. Het heeft even door mijn hoofd geflitst om sociaal werk te studeren omdat dat misschien iets meer maatschappelijk relevant zou zijn, maar ik heb er gelukkig toch voor gekozen om mijn droom na te jagen. Uiteindelijk ben ik met mijn masterdiploma

geschiedenis bovendien ook in het sociaal werk terechtgekomen.

Als master geschiedenis heb je een algemeen diploma en ben je zeer goed gevormd. Je kan de grootste stukken tekst op een lachwekkend korte tijd verwerken en je kan vrij goed schrijven. Dat alles tezamen maakt dat je later op de arbeidsmarkt heel veel dingen kunt.

Wat zou je zeggen aan achttienjarigen die twifelen om geschiedenis te studeren?

Niet twifelen! De opleiding geschiedenis is een enorm gevarieerde opleiding. De opleiding is opgebouwd uit heel verschillende en diepgaande vakken, en je krijgt les van gerenommeerde onderzoekers. Je leert in een opleiding als geschiedenis omgaan met erg grote hoeveelheden leerstof en informatie.

Daarnaast ontwikkel je een heel set vaardigheden die je in staat stellen om bronnen te onderzoeken, zoals bijvoorbeeld paleografie. In dat vak leer je oude handschriften ontcijferen. Het was een pittig vak, maar twintig jaar later kan ik het nog altijd! Ik ben overigens nog steeds bezig met bronnenonderzoek, want naast mijn job ben ik actief in de heemkunde [historisch onderzoek naar de eigen leefomgeving]. Dat is een meerwaarde voor mijn job in het onderwijs, het verbindt mijn leerlingen met de directe omgeving en het lokale niveau. Als geschiedenis je boeit, is de studie aan de universiteit een echte aanrader.

“ALS MASTER GESCHIEDENIS HEB JE EEN ALGEMEEN DIPLOMA EN BEN JE ZEER GOED GEVORMD. JE KAN DE GROOTSTE STUKKEN TEKST OP EEN LACHWEKKEND KORTE TIJD VERWERKEN EN JE KAN VRIJ GOED SCHRIJVEN.”

Naam:
Elke Decruynaere

Geboortejaar:
1981

Functiebeschrijving:
Schepen voor Onderwijs,
Opvoeding, Jeugd, Gezinsbeleid
en Outreachend Werk bij Stad
Gent (Groen!)

Afgestudeerd in:
2003

ELKE DECRUYNÆERE

Dag Elke. Waarom koos jij ervoor om geschiedenis te studeren?

Ik ben ervan overtuigd dat om het heden goed te kunnen begrijpen en om te kunnen invloed hebben op je toekomst, het kennen van het verleden erg belangrijk is. Ik wilde inzicht krijgen in processen en structuren, kijken wat er wanneer speelt, en zo beter vat krijgen op de wereld vandaag. Ik vond de opleiding geschiedenis daar ook echt enorm waardevol in. Nu, even duidelijk: voor mij gaat geschiedenis niet over data en weetjes kennen – ook al is dat natuurlijk ook belangrijk. Maar ik wilde echt systemen en structuren begrijpen.

Momenteel ben je aan het werk als politica in het Gentse stadsbestuur. Hoe relateert die job tot je studies?

Mijn studiejaren in Gent [Decruynaere studeerde

ook twee jaar in Leuven] waren jaren waarin ik enorm genoot van de debatacultuur en de betrokkenheid in de opleiding. Toen ik studeerde was het de periode van de andersglobalisten, en ook de Europese Top ging toen in Gent door. Vanuit de opleiding waren we daar intens mee bezig: we keken niet enkel naar het verleden, maar ook naar het heden. We debatteerden hard tijdens de les, bijvoorbeeld over de rol van het koningshuis.

Gent heeft misschien de reputatie van een linkse universiteit te zijn, maar ik ben in die periode met alle overtuigingen en posities geconfronteerd geweest. We hadden zeker niet allemaal dezelfde ideeën, en moesten ons ook inleven in andere posities om die in een debat te kunnen vertolken. Eén van mijn klasgenoten zit overigens ondertussen in de N-VA fractie in de gemeenteraad, zo zie je maar.

Boeiend! En op een meer concreet niveau, wat neem je vanuit de opleiding geschiedenis mee in je werk in de politiek?

Vanuit de opleiding heb ik bepaalde competenties aangeleerd gekregen. Je leert als historicus snel data verzamelen en verwerken, bronnen raadplegen, en daar ook kritisch naar kijken. Die zaken neem ik elke dag mee in mijn werk.

Hoe beelden we ons een dag als schepen in het stadsbestuur eigenlijk in? Hoe spendeer jij je tijd?

In feite ben ik tachtig procent van de tijd onderweg of ergens op locatie. Het is een job met ongelofelijk veel variatie. Mijn agenda zit echt ei-vol en is van de eerste tot de laatste minuut ingepland. Ik weet vaak vooraf niet wat er mij die dag te wachten staat. Uiteraard staan er afspraken op voorhand gepland, maar elke dag is er wel een kwestie of een telefoontje dat mijn aandacht vraagt. Dat houdt het ook spannend, natuurlijk.

Inderdaad spannend. Kan je wat voorbeelden geven van dingen die je tijdens je legislatuur al hebt meegemaakt?

Mijn job heeft echt extreem veel afwisseling: het gaat van doornemen van nota's en dossiers die gaan over een schoolgebouw, naar vergaderingen van het college en gesprekken met mogelijke sponsors. Ik heb me al moeten buigen over de vraag of de zomervakantie moet ingekort worden, maar even goed beziggehouden met een plotse melding dat een kind uit het zesde leerjaar zoekgeraakt is... Ja, het is echt van alles: het bezoeken van schoolfeesten, te woord staan van ouders die met grote problemen zitten.

Eén dossier dat voor mij echt veel heeft betekend is dat van de levensbeschouwelijke kentekens op school. Daar hebben we in het Gentse stedelijk onderwijs de stap kunnen zetten naar 'actief pluralisme', wat betekent dat meisjes zelf de keuze kunnen maken of ze al dan niet een hoofddoek willen dragen. Doordat ik al tien jaar in de bevoegdheid van Onderwijs schepen mag zijn, hebben we

langdurige trajecten kunnen opzetten met scholen om dat actief pluralisme echt te verankeren. Het is een maatregel die niet op snel-tempo doorgeduwd is, maar waarvoor we stap voor stap draagvlak hebben kunnen creëren.

Heb je nog een tip voor toekomstige studenten?

Ja, maar misschien is het wel een controversiële. Ik zal er al maar bijzeggen dat ik niet de beste student was... De opleiding heeft me de mogelijkheid gegeven om naast studeren nog veel andere dingen te doen. Ik was al actief in de politiek, en ik denk dat wanneer ik een andere studie had gedaan waarbij ik veel meer verplichte tijd op de lesbanken had gehad, dat misschien niet was gelukt. De ervaring die me heeft toegelaten direct na mijn studies een job in een beleidscontext te vinden, had ik niet kunnen opdoen als ik geneeskunde had gestudeerd of elke dag in een labo had moeten staan. Dus ik zou toekomstige studenten aanraden gebruik te maken van die vrijheid, en activiteiten en engagementen naast je studie te exploreren.

**“JE LEERT ALS
HISTORICUS SNEL
DATA VERZAMELEN
EN VERWERKEN,
BRONNEN
RAADPLEGEN, EN
DAAR OOK KRITISCH
NAAR KIJKEN.
DIE ZAKEN NEEM IK
ELKE DAG MEE IN
MIJN WERK.”**

Naam:
Ruben Cassiman

Geboortejaar:
1989

Functiebeschrijving:
Digitaal strateeg bij VRT

Afgestudeerd in:
2011

RUBEN CASSIMAN

Dag Ruben. Waar ben jij als historicus terecht gekomen?

Ik werk sinds kort als marketingstrateeg bij VRT. Dat betekent dat ik communicatiestrategieën uitdenk en bekijk hoe onze communicatiedoelen bereikt kunnen worden. Ik creëer zelf geen content, maar ondersteun bijvoorbeeld mijn collega's bij MNM of Studio Brussel in het overbrengen van een boodschap. Het is heel belangrijk voor me om te kunnen werken voor een openbare omroep. We willen Vlaanderen informeren en inspireren, maar ook ontspannen op een manier die het commercieel belang overstijgt. Als openbare omroep voel je de hartslag van Vlaanderen, en voed je die ook.

Ik werkte eerder voor het onderwijsmagazine Klasse, ik heb daar de overgang van papieren naar

digitale communicatie als digitaal strateeg mee begeleid. Als digitaal strateeg bepaal je een communicatiestrategie en kies je de beste kanalen uit in functie van de boodschap die je wil overbrengen. Bij elke actie bekijk je wat er goed of minder goed werkt en neem je dat mee naar de toekomst. Wanneer je bijvoorbeeld waardering voor leerkrachten als onderwijsprofessionals wil uitdrukken zijn sociale media beter dan een nieuwsbrief, omdat die interactiever zijn.

Welke vaardigheden uit de opleiding geschiedenis kan je inzetten in je job?

Ik denk dat ik elke dag terugval op de vaardigheden uit mijn opleiding; om analyses te maken, tot inzichten te komen, maar ook om de moed te hebben om die terug onderuit te halen. Of je nu

een historisch onderzoek uitvoert of een marketingcampagne voor VRT-NU ontwikkelt, de mindset die je hanteert is dezelfde.

Een opleiding geschiedenis bereidt je niet voor op een specifiek beroep. Het is dus erg belangrijk om je als student toe te leggen op je persoonlijke talenten en interesses. De combinatie van de twee geeft vaak de doorslag wanneer je werk zoekt. Ik ben studentenvertegenwoordiger geweest in de faculteitsraad en in de opleidingscommissie, op basis van die ervaring werd ik aangenomen door de koepel van het Onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap. Ik was ook actief in de studentenvereniging en in het jeugdwerk. In de studentenvereniging schreef ik artikels voor het studentenblad, kunnen schrijven is één van de vaardigheden waar er in de opleiding geschiedenis op gehamerd wordt. Dat wordt gewaardeerd op de arbeidsmarkt. Ik kan het dus alleen maar aanraden om buiten je studies ook een ander engagement op te nemen.

Heb je goede herinneringen aan je studententijd?

Mijn jaren als student waren fantastisch, als presidentlid van de studentenvereniging organiseerden we bijvoorbeeld Departuur; een literair en muzikaal festival. Toen ik hiervoor verantwoordelijk was, was het thema 'ondergronds'. We hebben een sprookjesachtige sfeer gecreëerd in de kelder van de Blandijn met theaterdoeken, diaprojectoren en kerstlichtjes, er waren concerten en voorleessesies: we hadden een publiek van 400 man! Het was een ideale manier om zelf een weg te vinden

in de werking en communicatiekanalen van een vereniging.

En wat als je twijfelt als studiekeizer? Is geschiedenis studeren een aanrader?

Ik heb voor de opleiding geschiedenis gekozen omdat ik dingen wou begrijpen op een maatschappelijk niveau. Geschiedenis studeren gaat zo veel dieper dan betoverd te worden door mooie verhalen over ridders. Je moet geen geschiedenis studeren omwille van iets utilitair, of met een carrièredoel in het achterhoofd. Je moet het interessant vinden, anders worden het vier lange jaren.

Wanneer geschiedenis studeert krijg je de vrijheid om zelf achter het stuur te gaan zitten van je opleiding en verdere carrière. Ik zie een opleiding als geschiedenis als een pakketje tijd, dat gedeeltelijk ingevuld is, en dat je voor de rest zelf vorm moet geven. Ik heb bijvoorbeeld voor het vak publieksgeschiedenis een stage kunnen doen voor VRT, samen met een medestudent heb ik toen een tijdslijn van de publieke omroep gemaakt. Je krijgt tijdens de opleiding de kans om je eigen pad te zoeken, maar tegelijkertijd ben je als historicus ook een goede generalist door de nadruk op analytische vaardigheden.

“JE KRIJGT TIJDENS DE OPLEIDING DE KANS OM JE EIGEN PAD TE ZOEKEN, MAAR TEGELIJKERTIJD BEN JE ALS HISTORICUS OOK EEN GOEDE GENERALIST DOOR DE NADRUK OP ANALYTISCHE VAARDIGHEDEN.”

Naam:
Marijn Van Laere

Geboortejaar:
1984

Functiebeschrijving:
Procesmanager bij het
Departement Cultuur, Jeugd en
Media van de Vlaamse overheid

Afgestudeerd in:
2008

MARIJN VAN LAERE

Dag Marijn. Waarom heb je ervoor gekozen om geschiedenis te studeren?

Het zaadje om geschiedenis te gaan studeren was als kind al geplant. In 1994 was ik tien jaar en in dat jaar vierde men in heel België vijftig jaar bevrijding. Op TV zonden ze oude oorlogsfilms uit, met mijn jongere broer speelde ik soldaatje tegen de koeien in de wei... Ik ontwikkelde een fascinatie voor geschiedenis. Toen ik als achttienjarige moest kiezen wat te studeren, wilde ik die interesse uitdiepen. Ik ben blij dat ik toen die kans heb gekregen van mijn ouders, met wie ik in Lochristi samen op een bloemisterij woonde. Die vroegen zich wel af of ik met geschiedenis 'wel iets ging kunnen doen', maar ze steunden me wel.

Ondertussen heb je je ouders kunnen geruststellen, want je bent 'procesmana-

ger' bij het Departement Cultuur, Jeugd en Media van de Vlaamse overheid. Wat voer jij daar dagelijks uit?

Wat ik daar uitvoer? Veel! (lacht) Momenteel is mijn job een combinatie van beleidswerk en het optimaliseren van de interne organisatie in het Departement. Als procesmanager probeer ik ervoor te zorgen dat beleid efficiënt kan uitgevoerd worden, en dat mogelijke drempels die op ons pad zouden komen geëffend worden. Zelf zie ik mijn job een beetje als een combinatie van architectuur, loodgieterij en waar nodig wat massagewerk om mensen te overtuigen.

Klinkt uitdagend, maar hoe ziet dat er concreet uit? Kan je een voorbeeldje geven?

Vorig jaar was ik betrokken bij de voorbereiding van een intersectoraal akkoord voor de socio-cul-

turele sector. Als ambtenaar neem ik geen politieke beslissingen, maar ondersteun ik beleidsvorming. Ik wilde er dus vooral voor zorgen dat het sociaal overleg goed en constructief kon verlopen. Bij dit specifieke akkoord waren er wat onduidelijkheden over bepaald cijfermateriaal, waardoor er een aantal vragen nog niet konden worden beantwoord. Ik heb toen het initiatief genomen om de cijfers door te lichten en van de juiste context te voorzien. Met correcte basiscijfers krijgen alle partijen hun standpunten uitgelegd. Daardoor heb je bovendien onderhandelingen die op dit punt geen vertragen oplopen.

Hoe gebruik je wat je tijdens je opleiding geschiedenis hebt geleerd op zo'n moment?

Het is belangrijk te weten dat ik na mijn studie geschiedenis ook overheidsmanagement gestudeerd heb. Daar heb ik die drang naar de optimalisatie van processen meegekregen. Wat ik heb meegekregen tijdens mijn opleiding geschiedenis is iets anders, of beter gezegd, dat zijn twee andere zaken. Enerzijds haalde ik uit mijn opleiding de reflex om altijd terug te keren naar de bronnen. Anderzijds heeft mijn opleiding geschiedenis me geleerd om altijd, maar dan ook altijd, kritisch te blijven.

In mijn job doe ik die twee dingen dagelijks: wie-wat-wanneer vragen stellen én naar bronnen zoeken. Ik bekijk vaak de originele teksten over de regelgeving, wat de beleidsprioriteiten zijn, hoe dat exact geformuleerd is in de decreten, memories en besluiten... In een overleg zit je zo altijd goed voorbereid aan tafel.

Heb je tips voor mensen die geschiedenis willen studeren, of erover twijfelen?

Uit mijn verhaal blijkt denk ik wel dat je puur uit interesse een keuze mag maken. Dat praktische aspect, die vraag naar 'of je daar wel iets mee zal

kunnen', die kan je achteraf grondig bekijken. Weet dat de opleiding geschiedenis je klaarstoomt voor een arbeidsmarkt waarin een breed, generalistisch, profiel ook aantrekkelijk is. Twijfel er niet aan: er zijn voldoende jobs die je met een diploma geschiedenis kan doen.

Bovendien is het beter om iets te doen dat je interesseert. Dat is de reden, overigens, waarom ik geen bloemist ben geworden. Mijn vader heeft zijn vader opgevolgd, maar ik ben blij dat ik als derde generatie toch de vrijheid had om te gaan studeren wat me boeit.

Over generaties gesproken... Jij hebt na je studies een boek geschreven over je eigen overgrootmoeder, Louisa d'Havé. Hoe is dat gebeurd?

In 2014, een eeuw na het begin van de Eerste Wereldoorlog, vertelde mijn oom me dat hij op zoek wou gaan naar een stukje familiegeschiedenis. Mijn overgrootmoeder zou het eerste gasmasker van Duitse naar geallieerde zijde gesmokkeld hebben en mijn interesse was snel gewekt om terug in de bronnen te duiken. Via krantenartikelen, egodocumenten en originele documenten uit verschillende archieven, onder andere afschriften van berichten die mijn overgrootmoeder tijdens de oorlog gesmokkeld heeft, heb ik uiteindelijk dat verhaal kunnen samen-puzzelen en bevestigen. Dankzij dit onderzoek is er een fietsbrug in Gent naar Louisa genoemd. Het is fijn om zien dat dit verhaal echt opgepikt werd, ook in de pers. En ik ben er natuurlijk fier op dat ik dankzij mijn studie geschiedenis het verhaal van mijn overgrootmoeder heb kunnen vertellen!

Naam:
Tieneke Van de Velde

Geboortjaar:
1988

Functiebeschrijving:
Freelance sportjournalist
bij Sporza

Afgestudeerd in:
2014

TIENEKE VAN DE VELDE

Hoe ben je als historica in de sportjournalistiek terecht gekomen?

Ik ben freelance sportjournalist en werk voornamelijk voor Sporza en Pickx Sports, waar mijn focus op voetbal en wielrennen ligt. Ik wist als achtjarige al dat ik iets met journalistiek en sportgeschiedenis wou doen. Ik ben opgegroeid in de Vlaamse Ardennen, het epicentrum van de voorjaarsklassiekers. Al van kleins af aan ben ik gefascineerd door verhalen rond sport en door geschiedenis. Het wielrennen verenigde mijn twee passies: het spannende en sportieve enerzijds, en het historische anderzijds. Ik las bovendien heel graag als kind, en de sportkatern was voor een achtjarige toegankelijker dan de politieke of economische berichtge-

ving. Ik hield toen al krantenknipsels bij over de Mapei-wielerploeg, de voorloper van Quick-Step Alpha Vinyl.

Waarom koos je geschiedenis als studie?

Ik heb gekozen om geschiedenis te studeren, maar had meer aanleg voor wiskunde, biologie en fysica. Geschiedenis heeft iets verhalends, dat vond ik veel interessanter. Het is ook een erg brede opleiding, die ingaat op sociale, economische en politieke facetten. Mijn ouders waren aanvankelijk minder enthousiast over mijn studiekeuze maar wisten uiteraard dat ik sportjournaliste wou worden. Gelukkig had wielerjournalist Renaat Schotte ook geschiedenis gestudeerd en kon ik hen overtuigen.

Als je met de juiste passie en de juiste visie aan een opleiding begint, dan komt het goed.

Je kan in de opleiding geschiedenis je eigen accenten leggen. Ik heb een minor Italiaans gevolgd, want talenkennis is belangrijk als sportjournalist. Ik kon me verdiepen in moderne, hedendaagse en mondelinge geschiedenis, daar pluk ik nog elke dag de vruchten van. Hoe zijn verhalen gekleurd, hoe ga je om met respondenten, hoe doe je bronnenonderzoek? Dat zijn belangrijke vragen voor historici en journalisten.

Hoe bereidt geschiedenis je voor op de journalistiek?

De vaardigheden die ik leerde in mijn opleiding kan ik elke dag gebruiken; vooral het vak 'historische kritiek' is erg belangrijk geweest. Het stelt je in staat om de maatschappij grondig te fileren en analyseren. Je krijgt een kritische attitude mee, je doorziet de verschillende facetten van berichtgeving. In de opleiding pas je die methode toe op het verleden, als journalist doe je dat gewoon voor het heden. Ook de vakken heuristiek, waarin je leert hoe je bronnen onderzoekt, waren erg relevant. Hoe ga je om met archiefwerk, hoe bouw je een redenering op, en hoe vat je dat dan samen in een paper? Geschiedenis is een prima vooropleiding voor journalisten. Je leert hoofdzaak van bijzaak te onderscheiden. Voor historici is dat een evidentie, maar best veel mensen hebben daar eigenlijk moeite mee.

Hoe denk je terug aan je studententijd?

De jaren waarin ik geschiedenis studeerde, waren de beste van mijn leven. Studeren aan de universiteit voelde als thuiskomen. Mijn studiegenoten zaten op dezelfde golflengte qua interesses, al hadden we vaak een andere achtergrond en overtuiging. Die diversiteit was erg verfrissend. Het was dan ook heel interessant om met mijn medestudenten in dialoog of discussie te gaan. Daarnaast was ik actief in de studentenvereniging,

en heb ik via de opleiding geschiedenis mijn beste vrienden leren kennen.

Ik heb tussen het behalen van mijn bachelor en master in de geschiedenis ook nog andere diploma's behaald, namelijk een ManaBa in de journalistiek en een driejarige opleiding sommelier. Dat was een drukke periode: door het plotse overlijden van mijn vader ben ik toen beginnen werken in het Centrum Ronde van Vlaanderen, een job die ik naast mijn studies ook nog combineerde met weekend- en vakantiewerk als journaliste bij Sporza. Maar het thuisgevoel dat ik had bij de opleiding geschiedenis, heb ik in geen enkele andere opleiding gehad."

“DE JAREN WAARIN IK GESCHIEDENIS STUDEERDE, WAREN DE BESTE VAN MIJN LEVEN. STUDEREN AAN DE UNIVERSITEIT VOELDE ALS THUISKOMEN. MIJN STUDIEGENOTEN ZATEN OP DEZELFDE GOLFLENGTE QUA INTERESSES, AL HADDEN WE VAAK EEN ANDERE ACHTERGROND EN OVERTUIGING. DIE DIVERSITEIT WAS ERG VERFRISSEND.”

Naam:

Annelies Nevejans

Geboortejaar:

1980

Functiebeschrijving:

Personal historian,
oprichtster van haar eigen
zaak Ontrafeld

Afgestudeerd in:

2002

ANNELIES NEVEJANS

Dag Annelies. Je koos ervoor om geschiedenis te studeren. Vanwaar die keuze?

Toen ik in 1998 moest beslissen, twijfelde ik tussen biologie en geschiedenis. Dat leken me toen twee heel uiteenlopende studierichtingen, maar nu zie ik dat ik vooral wilde weten hoe de dingen “in elkaar zitten”. Of het nu een plant is of de maatschappij, ik wilde begrijpen hoe iets tot stand komt. Via geschiedenis leer je hoe bepaalde zaken in de samenleving heel ver teruggaan, en hoe bepaalde beslissingen van vroeger vandaag nog effect hebben.

Hoe heb je je studies ervaren?

Mijn keuze voor geschiedenis maakte ik ook vanuit een bijzondere interesse voor de middeleeuwen. Tijdens de laatste twee jaren van mijn studies heb ik mij gespecialiseerd in die periode. Mijn thesis

schreef ik over de Gentse schepenregisters uit de veertiende eeuw. Soms denken mensen daarom dat ik héél veel weet over de middeleeuwen, maar eigenlijk moet ik toegeven dat ik ondertussen al veel data en feitjes vergeten ben. Wat wél blijft zijn de skills die je tijdens de opleiding meekrijgt, want die gebruik ik echt elke dag.

Leuk om te horen dat de opleiding nog elke dag nuttig is! Over welke vaardigheden heb je het dan precies?

Voornamelijk twee zaken: bronnen zoeken en die bronnen synthetiseren tot een verhaal. Als historicus leer je enerzijds bronnen verzamelen en kaderen, totdat je met een groot aantal fragmenten zit. Daarna is het je taak om tussen die fragmenten de samenhang te zien – en natuurlijk om die samenhang over te brengen naar een publiek.

Ook in het dagelijkse leven neem ik die skills mee, bijvoorbeeld wanneer ik naar het nieuws kijk en me afvraag waar een bron vandaan komt, of in mijn job als personal historian.

Wat is dat, een “personal historian”? Van waar komt die term?

Een *personal historian* is zoals een *personal shopper*, of een *personal assistant*, maar dan voor geschiedenis. Als *personal historian* help ik mensen hun persoonlijke verhalen en geschiedenissen te registreren. Meestal is dat in een boek dat ik samenstel na een aantal diepte-interviews. Tot nog toe heb ik vooral levensverhalen van oudere mensen geregistreerd, wat toelaat om verschillende generaties te overbruggen en een klein stukje familiegeschiedenis te vertellen. Wanneer die verhalen doorgegeven worden aan de kinderen en kleinkinderen kan je een brug slaan tussen de generaties.

Op welke manier is deze job anders dan die van een wetenschappelijk onderzoeker in de geschiedenis?

In tegenstelling tot professionele historici die met een getuigenis objectief aan de slag gaan, schrijf ik op hoe mensen de geschiedenis zelf beleefd hebben. Met geschiedenis bedoel ik trouwens ook echt alles: de verhalen die ik neerschrijf kunnen over grote gebeurtenissen gaan, maar ook over heel dagelijkse zaken. Vanuit het persoonlijke, het dagelijkse, probeer ik een bal aan het rollen te brengen om verbinding tussen generaties te maken.

Meestal duik ik niet in het archief om een stamboom te reconstrueren of om een volledige familiegeschiedenis van elk familielid te schrijven. Soms doe ik wel literatuuronderzoek om een bepaald verhaal te kunnen kaderen, bijvoorbeeld wanneer iemand het heeft over een bepaalde gebeurtenis tijdens een oorlog. Dan weten familieleden vaak niet meteen waarover het gaat en kader ik die oorlog en die specifieke gebeurtenis in de publicatie. Maar over het algemeen focus ik echt op de persoon.

Beleef je veel plezier aan je job?

Ja, zeker! Ik heb in mijn carrière tot nog toe in de erfgoed- en museumsector gewerkt, maar onlangs maakte ik de sprong naar zelfstandige in hoofdberoep. Ik kom bijzondere verhalen tegen, zelfs wanneer het gaat over mensen die we “heel gewoon” zouden vinden. Onlangs interviewde ik bijvoorbeeld een dame van rond de 80 op vraag van haar zoon. Zij had zelf het gevoel dat ze geen erg bijzonder leven had gehad en niets “écht” belangrijk had gedaan, maar uit onze gesprekken bleek dat zij een pionier was geweest op vlak van onderwijs. Niet alleen had ze heel haar leven zelf in het onderwijs gestaan, maar ze had in de jaren 1970 ook geholpen met het oprichten van de eerste methodescholen in Gent. Daarnaast had ze in Rwanda een meisjesschool opgericht! Op vlak van pedagogie had deze vrouw dus heel veel werk verricht. Door haar verhaal te registreren maak ik haar werk zichtbaar. Ik vind het ontzettend fijn om dat via mijn werk te kunnen doen.

**“ALS HISTORICUS LEER
JE ENERZIJDs BRONNEN
VERZAMELEN EN
KADEREN, TODAT
JE MET EEN GROOT
AANTAL FRAGMENTEN
ZIT. DAARNA IS HET
JE TAAK OM TUSSEN
DIE FRAGMENTEN DE
SAMENHANG TE ZIEN
- EN NATUURLIJK OM
DIE SAMENHANG OVER
TE BRENGEN NAAR EEN
PUBLIEK.”**

Naam:
Bouke Billiet

Geboortjaar:
1981

Functiebeschrijving:
Beleidsmedewerker
Gents MilieuFront
en (literair) schrijver

Afgestudeerd in:
2003

BOUKE BILLIET

Bouke, je studeerde geschiedenis, waar ben je daarmee terechtgekomen?

Jullie komen met die vraag op een interessant moment, want ik zit nu eigenlijk op een scharniermoment in mijn carrière. Ik werkte tot voor kort als communicatiemedewerker voor de schepenen van Groen in Gent. Zo'n job geeft je soms de kans om je stempel te drukken op het beleid, en mijn interesse was meer en meer in die richting aan het evolueren. Ik ben daarom nu overstapt naar het Gents MilieuFront. Ik ga dezelfde strijd voeren, maar dan op een ander vlak. Binnenkort ben ik dus beleidsmedewerker, zoals veel historici.

Bereidt een opleiding geschiedenis je dan goed voor op een job als beleidsmedewerker? Wat heb je zelf meegenomen uit je jaren aan de universiteit?

Ik vind nieuwsgierigheid een heel belangrijke karaktereigenschap of talent, niet alleen om plezier te beleven aan het leven, maar ook om bij te leren en nieuwe horizons te verkennen. Voor een beleidsmedewerker die niet tevreden is met kabelend bestuur maar die echt bakens wil verzetten, zijn nieuwsgierigheid en verbeelding essentieel. Ik heb geschiedenis gestudeerd om die honger te stillen. De wereld op veelzijdige manieren ontdekken

is niet uniek aan de opleiding geschiedenis. Ik had bijvoorbeeld ook biologie kunnen studeren, maar ik blonk niet uit in vakken als chemie of fysica.

Wat is dan de meerwaarde van een opleiding als geschiedenis?

Tijdens mijn opleiding heb ik ontzettend veel gelezen, omdat ik daar de tijd voor kreeg. Ik heb me aan een aantal boeken gewaagd waar ik anders de moed niet voor zou gehad hebben, zoals bijvoorbeeld *De constructie van het verleden* van Chris Lorenz [een plicht-boek in het masterjaar]. Je offert een paar weken van je leven op aan dat boek, maar ik ben zo blij en trots op mijzelf dat ik het gelezen heb, en ik ben de auteur zó dankbaar voor dit werk. Ik bladerde er onlangs nog in, het is zo'n verrijkend boek.

Nadien schreef je ook zelf boeken, werden die ook beïnvloed door je opleiding?

Ik heb enorm veel te danken aan een vak uit het eerste jaar. Bij professor Gita Deneckere maakten we een oefening rond familiegiedenis. Dat onderzoek wekte mijn nieuwsgierigheid om verder in mijn familiegiedenis te graven, en lag aan de basis van mijn eerste boek *Het huis met de achterdeur. Een familie uit Laarne vertelt haar twintigste eeuw* (2009).

Daarnaast schreef ik na mijn opleiding ook nog enkele romans, waaronder onder andere *In de naam van TienKamelen* (2012) en *Wij waren Trojanen* (2015). Deze werken behoren tot het

genre van de fictie, maar ik zie ze wel als onderbouwde fictie. Ik vind dat leuk, iets schrijven dat historisch correct had kunnen zijn. Op dit moment ben ik een kinderboek aan het schrijven over een onbeleefd schaap, ook daarbij merk ik een steeds terugkerende kritische reflex. De details van mijn verhaal moeten steek houden, zelfs in een kinderboek over een fictief schaap (lacht).

Wat heeft de opleiding geschiedenis voor jou betekend op persoonlijk vlak?

De mensen die ik toen heb leren kennen zijn nog altijd mijn beste vrienden. Ik heb het centrum van Gent een beetje leren kennen in die tijd, toen ik studeerde voelde het alsof ik een hele afstand moest afleggen om naar een feestje in de Brugse Poort te gaan. Na mijn studententijd heb ik die delen van de stad ontdekt en leren waarderen (lacht). Ik herinner me ook veel gezellige gesprekken en stevige debatten met studiegenoten.

Zou je het aanraden om geschiedenis te studeren?

Ik kan het iedereen aanbevelen om geschiedenis te studeren, maar stel dat ik Taal- en Letterkunde had gestudeerd, dan was ik misschien even lyrisch geweest over die unieke blik op de wereld. Maar ik denk dat iedereen gebaat is bij de specifieke blik die je in de opleiding geschiedenis meekrijgt. En waar je ook professioneel belandt, geschiedenis studeren is een echte meerwaarde.

“VOOR EEN BELEIDSMEDEWERKER DIE NIET TEVREDEN IS MET KABBELEND BESTUUR MAAR DIE ECHT BAKENS WIL VERZETTEN, ZIJN NIEUWSGIERIGHEID EN VERBEELDING ESSENTIEEL. IK HEB GESCHIEDENIS GESTUDEERD OM DIE HONGER TE STILLEN..”

COLOFON

Historici en hun jobs is een brochure gemaakt op initiatief van de vereniging voor Oud-Studenten Geschiedenis Universiteit Gent (OSGG), de Opleiding Geschiedenis van de Universiteit Gent, en de Faculteit Letteren en Wijsbegeerte van de Universiteit Gent. V.U. Marie-Gabrielle Verbergt, voorzitter OSGG (2020-2022)

Werkten mee aan deze publicatie:

Annelies Van Wittenberghe, Marie-Gabrielle Verbergt, Koenraad Verboven, Arjan Zuiderhoek, Jeroen Deploige, Sven Vrielinck, Hans Blomme

Vormgeving en fotografie: Zidiris

Druk en afwerking: Mirto vzw

Overname van artikels is mogelijk mits schriftelijke toelating van de redactie en bronvermelding.

Cover: Family record of [blank] / Chapman Bros. Lith. Chicago. Chicago : Chapman Bros., c1888 Apr. 20.
Iconen: The Noun Project.

